

Ik sluit me allereerst aan bij de excelente analyse van Mr W. Khan, ingediend op 1 juli 2025. De punten die zij aandraagt geven de directe juridische bezwaren uitmuntend weer.

In aanvulling wil ik de directe impact van deze wet op het normale leven weergeven. De wet is dusdanig vaag geformuleerd, dat een arbitraire kleurencombinatie of vrucht al kan worden beschouwd als het verheerlijken van terrorisme. Een logisch voorbeeld is de watermeloen, die symbool staat voor steun aan Palestijnen, maar door anderen geïnterpreteerd kan worden als steun aan Hamaz.

Fundamenteel probleem met symboliek is dat de interpretatie niet uniform is. Het risico dat een niet-sympathisant per ongeluk de verkeerde kleding aantrekt of het verkeerde fruit koopt lijkt niet relevant, maar is het wel. Waant als desbetreffende persoon op de openbare weg tussen een groep demonstranten verzeild raakt, zou deze zomaar schuldig kunnen zijn aan een strafbaar feit.

Dit ondervangen is niet gemakkelijk. Publiceren welke symbolen strafbaar zijn, zal leiden tot uitwijken naar niet genoemde symbolen door diegenen die hun steun willen uitdragen. Sowieso is het lastig om te weten wie gesteund wordt met een bepaald symbool. Een tomaat staat voor de een symbool voor socialisme, voor de ander voor een boerenbedrijf.

Ook de definitie van terrorisme is moeizaam in deze. Een negatief maakt nog geen positief. Is een protest tegen het optreden van de Russische bezetter of de Israëlische leger met kleuren van een aangevallen volk, identiek aan steun voor de strijdende partijen zoals het Oekraïense leger of Hamaz? Sympathie voor een bevolking die onder geweld gebukt gaat is niet direct een sympathie voor een specifieke partij.

Tenslotte is er een verschil tussen een vrijheidsstrijder en een terrorist. In de Nederlandse context is optreden tegen geweld op Nederlandse bodem wat mij betreft gerechtvaardigd. Daarvoor zijn ook voldoende wetten van toepassing, ook voor het bestrijden van steunen van geweld. In een conflict dat gekarakteriseerd kan worden als een vrijheidstrijd of in een oorlogssituatie heeft de historie uitgewezen dat dit genuanceerd ligt. In 1944 was het verzet een verboden organisatie en zou als 'terroristisch' bestempeld zijn geweest. Degene met de macht bepaalt, en die macht hoeft niet altijd democratisch verkregen te zijn. Steunen van een dergelijke strijd in het buitenland in woord en protest alleen blijft vrijheid van meningsuiting, al was het maar omdat niet te bepalen is wie in een dergelijk conflict gelijk heeft. Zelfs als het land zelf of in Europees verband tot sancties komt, blijft dit recht. Men mag nu ook nog steeds demonstreren pro-Rusland, ondanks de veroordeling en sancties (ik heb het over woorden, niet over daden zoals financiële steun, omzeilen van embargo's etc. Maar dat is dan ook al afdoende in de wet vastgelegd).

Ik zal niet ingaan op de manier waarop de wet is aangenomen. Het proces was op zijn minst opmerkelijk, maar het is gegaan volgens de regels van de wet. Die waren duidelijk. Deze wet is dat op geen enkele manier. Ik raad u dan ook ten sterkste aan deze wet in de huidige staat te heroverwegen en mogelijk de noodzaak van de wet uiterst zorgvuldig te bekijken.